

Krajský úřad Středočeského kraje

prostřednictvím

Městský úřad Říčany
Odbor – stavební úřad
Melantrichova 2000
251 01 Říčany

k č.j.: 8812/2017-MURI/OSÚ/00029
K sp. zn.: 99187/2016/Ma

Datovou schránkou

V Praze, dne 24. 4. 2017

Odvolatel:

Krajina pro život

IČO: 27020886

Růžová 388

252 43 Průhonice

**Odvolání proti rozhodnutí o změně umístění stavby komunikace a
inženýrské sítě Čestlice č.j.: 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, sp. zn.:
99187/2016/Ma**

Přílohy dle textu

I. Stav věci

Stavební odbor Městského úřadu Říčany (dále jen „stavební úřad“) obdržel dne 23. 11. 2016 žádost stavebníků Domo Development II s.r.o., IČO 2824122 a Domo Development a.s., IČO 27397319, oba na adrese Nádražní 762/32, 150 00 Praha (dále jen „žadatel“) o vydání změny rozhodnutí o umístění stavby Sp. zn. 112889/2014/Ma, č.j. 1879/2015-MURI/OSÚ/00029 ze dne 26. 1. 2016 (dále jen „územní rozhodnutí“).

Stavební úřad vydal dne 15. 3. 2017 rozhodnutí o změně umístění stavby komunikace a inženýrské sítě Čestlice (dále jen „stavba“) č.j.: 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, sp. zn.: 99187/2016/Ma (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadené rozhodnutí bylo zveřejněno na úřední desce MÚ Říčany dne 30. 3. 2017. Písemnost se dle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu považuje za doručenou 15 dnů od vyvěšení. Lhůta pro odvolání je také 15 dnů. Odvolání je proto podáno ve lhůtě.

Proti napadenému rozhodnutí podává odvolatel ve lhůtě stanovené zákonem toto:

odvolání

II. Napadané výroky

Odvolání proti napadenému rozhodnutí odvolatel podává proti výrokové části v plném rozsahu.

III. Odvolací důvody

Napadené rozhodnutí odvolatel považuje za nezákonné a věcně nesprávné. Odvolání proti napadenému rozhodnutí podává z následujících konkrétních důvodů:

1. Podmínky pro změnu územního rozhodnutí nejsou splněny

Ustanovení § 94 odst. 1 StavZ stanoví: „*Územní rozhodnutí lze změnit na žádost oprávněného, jestliže se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území, a to tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. Platnost původního územního rozhodnutí není dotčena, pokud není současně výslovně rozhodnuto o změně jeho platnosti podle § 93 odst. 3.*“

Důvodem pro změnu územního rozhodnutí tedy mohou být tři skutečnosti:

- změna územně plánovací dokumentace
- změna jiných podkladů

- změna podmínek v řízení

Odvolaatel tvrdí, že ani jedna z těchto podmínek nebyla splněna. Stavební úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nezabývá skutečností, zda jsou splněny podmínky pro změnu územního rozhodnutí.

Komentářová literatura, Malý S.: Stavební zákon - Komentář, Wolters Kluwer, Praha 2013, 2. aktualizované vydání podle právního stavu k 1. 1. 2013, uvádí: „*změnou podmínek v území lze typicky rozumět např. změny v území vzniklé působením přírodních vlivů, např. povodní, zemětřesením, rozsáhlými a nevratnými sesuvy půdy apod., tj. takové skutečnosti, ke kterým dojde, aniž by byly projevem vůle žadatele*) v jejichž důsledku musí z těchto „objektivních“ důvodů dojít ke změně původního územního rozhodnutí.“. Obdobně Městský soud v Praze ve svém rozsudku č.j. 6A 20/2010 – 75- ze dne 28. 8. 2014 stanoví: „Všechny důvody žádosti o změnu územního povolení musí mít původ jinde než v samotné žádosti – musí jít tak říkaje o na žadateli nezávislé veličiny, které ho nutí k tomu, aby svůj záměr změnil. Tedy nikoli návrh sám (a v jeho důsledku případně realizovaná změna v území), ale již nastalá změna v území může být důvodem pro návrh na změnu rozhodnutí.“

Z komentářové literatury i názoru soudů tak vyplývá, že změny musí vzniknout nezávisle na vůli stavebníka.

Na základě výše uvedeného odvolaatel tvrdí, že nebyla naplněna ani jedna z podmínek změny územního rozhodnutí ve smyslu § 94 StavZ a změna územního rozhodnutí byla proto vydána v rozporu se StavZ.

2. Porušení procesních oprávnění odvolatele

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, čj. 5 A 241/2011-69 se vyjadřuje k poskytování kopií dokumentace ze spisu: „*I. Ustanovení § 168 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006, které opravňuje stavební úřad poskytnout žadateli kopii dokumentace stavby pouze se souhlasem toho, kdo dokumentaci pořídil, nebo se souhlasem vlastníka stavby, které se dokumentace týká, nedopadá na účastníka běžícího stavebního (případně územního) řízení. Tomuto účastníku je stavební úřad povinen pořídit kopii dokumentace v souladu s § 38 odst. 4 správního řádu z roku 2004.*“

Zástupce odvolatele byl nahlížen do spisu dne 13. 4. 2017. Stavební úřad jej odmítl v rozporu se správním řádem nechat nahlížen do spisu (konkrétně poskytnout kopie dokumentace stavby, vybraná závazná stanoviska a vyjádření, atd.) s odůvodněním (viz příloha 2): „*Doklady a projektová dokumentace, kterou požadujete zaslat, byly podkladem pro vydání rozhodnutí, a dle oznámení o zahájení řízení lhůta k podání námitek a k nahlížení do spisu je stanovena do doby vydání rozhodnutí tj. již uplynula. Rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce dne 30. 3. 2017.*“ Ustanovení § 38 odst. 1 přitom stanoví: „*Účastníci a jejich*

zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci.“

Odvolatel proto trvá na tom, že byl oprávněn nahlížet do spisu i po vydání nepravomocného rozhodnutí. Odvolatel dále tvrdí, že odmítnutím nahlížení do spisu bylo vážně zasaženo do jeho práv, protože neměl možnost prostudovat podklady napadeného rozhodnutí a uplatnit tyto poznatky v podaném odvolání. Stavební úřad dle názoru odvolatele porušil ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu.

Navrhované důkazy:

- *Emailová komunikace odvolatele se stavebním úřadem – viz příloha 2*

3. Chybějící posouzení vlivů na životní prostředí bez dostatečného odůvodnění

Odvolatel tvrdí, že změna územního rozhodnutí měla podléhat nejméně zjišťovacímu řízení v procesu posuzování vlivů na životní prostředí. Odvolatel považuje za nesprávné vyjádření k podkladům záměru Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 2. 2. 2016, č.j. 005089/2016/KUSK, sp.zn.: SZ_005089/2016/KUSK, ve kterém se bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění uvádí: *„Podmínky závěru zjišťovacího řízení byly zohledněny. Na základě předložených podkladů sdělujeme, že se jedná o nevýznamnou změnu realizace záměru. Záměr nevyžaduje opětovné provedení zjišťovacího řízení dle § 7 cit. zákona.“*

Podle názoru odvolatele je toto stanovisko dotčeného orgánu na úseku posuzování vlivů na životní prostředí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V tomto stanovisku nejsou uvedeny důvody, na základě kritérií ustanovení § 4 odst. 1 písm. c *změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání.* Odvolatel tvrdí, že změna z ukončení komunikace smyčkovým obratištěm na nové propojení na ulici Říčanská je významnou změnou způsobu užívání infrastruktury, který má být posuzován ve zjišťovacím řízení. Další změnou je schválení Změny č. 1 Územního plánu Čestlic ze dne 27. 9. 2016, která mimo jiné vymezuje zastavitelnou plochu Z12c pro Komerční zónu Čestlice jih v rozsahu 19,14 ha. Doprava z této nově vymezené zastavitelné plochy bude přitom využívat komunikaci měněnou napadených rozhodnutím.

Neuvedení důvodů pro neposuzování vede k nepřezkoumatelnosti vyjádření pro nedostatek důvodů.

4. Chybějící posouzení vlivů na životní prostředí v rozporu s podmínkami

Závěr zjišťovacího řízení k záměru „Vybudování infrastruktury v k.ú. Čestlice“ ze dne 25. 1. 2013, č.j.: 173133/2012/KUSK, sp.zn.: SZ_173133/2012/KUSK uvádí: „*Vybudování infrastruktury v k.ú. Čestlice“ nebude dále posuzován podle citovaného zákona*

Podmínkou realizace záměru je, aby v dalších fázích povolenacích řízení tohoto záměru byla zohledněna opatření doporučená v části D.IV „Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů“ na str. 49 – 51 z 58 předloženého oznámení a dále podmínky a doporučení, uvedená v obdržných vyjádřeních dotčených správních úřadů a územních samosprávných celků a souhrnném vypořádání připomínek tohoto závěru zjišťovacího řízení. Tyto podmínky musí být respektovány v následujících stupních projektové dokumentace a zahrnuty jako podmínky návazných správních řízení.“ Obec Průhonice přitom požaduje: „*Požaduje, aby zásobování stavby infrastruktury i vlastních areálů bylo zajištěno z EXITu 8 nebo z nově vybudovaného EXITU 6, tedy nikoliv ze stávajícího EXITu 6 přes místní komunikace a silnici III/0039 (ul. Říčanská).*“ Tato podmínka je i součástí původního územního rozhodnutí a je proto zachována i v napadené změně územního rozhodnutí. Na základě podmínky o zásobování z Exitu 8 bylo původní územní rozhodnutí vydáno bez výjezdu na ulici Říčanská a navrhovaná změna záměru tento požadavek bez bližšího odůvodnění porušuje. Odvolatel tvrdí, že pojem zásobování byl od počátku používán ve smyslu veškerého automobilového provozu. Odvolatel nesouhlasí se současným restriktivním výkladem, že se jedná pouze o zásobování zbožím.

Napadené rozhodnutí ve věci „nové propojení primární komunikace na silnici III/0039 (ul. Průhonická/Říčanská)“ je tedy v přímém rozporu s podmínkami zjišťovacího řízení a je tedy nezákonné. V současné době je navíc zřejmé, že stavebník již dnes používá vjezdovou/výjezdovou rampu z ulice Říčanská k zásobování staveniště tuto ulici a nezákonně porušuje závazné podmínky.

5. Chybějící posouzení vlivů na životní prostředí – „salámování“ záměru

Za zcela zásadní problém a porušení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí odvolatel považuje žadatelem aplikovaný a úřady dosud akceptovaný postup ve vztahu k hodnocení vlivů na životní prostředí. Nezákonnost postupu spatřuje odvolatel v tom, že si žadatel nechává schválit svoje záměry v té podobě a rozsahu, ve které předpokládá nejmenší odpor a v druhém kroku buď požaduje změny směrem ke skutečně zamýšlenému stavu, nebo další navazující záměry. To je případ jak zde požadovaného napojení komunikace na ul. Říčanská, tak i celé tzv. „Komerční zóny Čestlice jih“.

Stavební projekt „Komerční zóny Čestlice jih“ je posuzován a schvalován po částech v rozporu se směrnicí EIA, zákonem i podmínkou závěru zjišťovacího řízení („*V případě navazujících záměrů v lokalitě zhodnotit záměry v kumulaci vlivů jako celku.*“).

Z hlediska urbanistického, architektonického i z hlediska příznivého rozvoje obce by měl být nejprve předložen a odsouhlasen návrh na celkové nové využití území. Teprve na základě tohoto by pro celé území měla proběhnout další příprava, do níž spadá mj. i proces posuzování vlivů na životní prostředí. Pro koncepční postup v území jsou vytvořeny ideální podmínky - celistvost, jasné vymezení mezi komunikacemi a možnost výstavby tzv. „na zelené louce“. Jednotlivé stavby v zóně navíc nejsou schopné samostatné existence a samostatného provozu – obchodní domy nemohou fungovat bez komunikací a bez infrastruktury a tato naopak postrádá smyslu bez prodejen. V rámci celkového využití může být samozřejmě stanovena i etapizace.

Místo koncepčního způsobu však žadatel postupuje ve smyslu tzv. „salámové metody“. Jak je patrné z Informačního systému EIA¹, na základě zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., dospěl příslušný úřad k závěru (88208/2009/KUSK/OŽP-Blá), že záměr „Komerční zóna Čestlice jih (lokalizována na území obce Čestlice ležícím jižně od dálnice D1 mezi 6 – 8 km a ohraničena dálnicí D1 mezi exity E6 a E8 a okrajem Průhonic)“ bude dále posuzován podle citovaného zákona. Žadatel se proto rozhodl toto hodnocení obejít změnou postupu z původního *en bloc* na *per partes*, čili právě „salámovou metodou“. V důsledku toho se pak žadatelé u prvních tří částí celkového záměru („Vybudování infrastruktury v k.ú. Čestlice“, „Kostka Čestlice“ a „CP Čestlice“) v rámci samostatně konaných zjišťovacích řízení (173133/2012/KUSK², 017966/2013/KUSK³, 115425/2014/KUSK⁴) skutečně podařilo dosáhnout kýženého verdiktu „*nebude dále posuzován podle citovaného zákona*“.

Na tuto skutečnost poukazuje například i Středočeský kraj, který v rámci zjišťovacího řízení požadoval *další posuzování záměru „Vybudování infrastruktury v k.ú. Čestlice“ dle zákona č. 100/2001 Sb., neboť dojde k velkému záboru zemědělského půdního fondu (dále jen ZPF), lokalita je již velmi dopravně zatížená a oznámení nezohledňuje návazné záměry, neboť vybudování infrastruktury předpokládá další využití.*

Uvedeným způsobem se stavební záměr i jeho změna vyhnula posuzování vlivů na životní prostředí jako celek, stejně jako např. komplexnímu posouzení vlivů na hlukovou zátěž v území. Vzhledem k tomu, že se žadatel účelovým postupem vyhnul vyhodnocení vlivů svého záměru „Komerční zóna Čestlice jih“, jehož je předmětná komunikace součástí, na životní prostředí EIA podle zákona č. 100/2001 Sb., nebylo by s ohledem na množství samostatně projednávaných záměrů ani možné dovodit všechny důsledky požadované změny.

V souladu s ustanovením § 5 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, se v dlouhodobém záměru jeho jednotlivé etapy posuzují „*samostatně a v kontextu vlivů záměru*“

¹ http://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1095

² https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1608

³ https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1627

⁴ https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1800

jako celku“. Podle přílohy 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bodu I. 2. Parametry záměru musí být zváženy zejména s ohledem na „kumulaci jeho vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných, uvažovaných)“. Podle přílohy 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bodu I. 4. Je základním údajem o záměru „Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry“. Toto jsou klíčová ustanovení, ze kterých lze dovozovat, že v procesu EIA by měl být záměr posuzován komplexně.

Stavební úřad v napadeném rozhodnutí na str. 7 píše: „Stavebník postupuje platných předpisů, již v počátku nemohl zpracovat záměr na celou lokalitu, protože část označena jako R3 byla určena dle Územního plánu platného do 22.10.2016 pouze jako rezerva.“ Což neodpovídá realitě, protože s komerční zónou mezi výjezdy 6 a 8 počítá investor od počátku bez ohledu na stav územního plánu, jak je patrné z citovaných zjišťovacích řízení.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 47/2012 – 38 uvádí: „[15] Právě ze shora uvedených důvodů je u výše zmíněných postupů (vydávání stanoviska EIA, územní řízení) nežádoucí tzv. „salámová“ metoda. Takto bývá v praxi neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozdělí na dílčí kroky a prosazují se postupně. Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 301, že by měl být určitý návrh podroben posouzení vlivů na životní prostředí jako jeden záměr. Realizace určité stavby má totiž dopad na životní prostředí jako celek, vliv dílčích staveb je z tohoto hlediska irelevantní. Právě v posuzování vlivů na životní prostředí by proto tzv. „salámová“ metoda neměla mít místo, naopak by se spíše měla uplatnit metoda opačná, jež lze označit termínem puzzle.“ Obdobně srovnaj rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 119/2014 – 34: „Právě v posuzování vlivů na životní prostředí by proto tzv. „salámová“ metoda neměla mít místo ...“ . nebo rozsudky č.j. 9 As 28/2012 – 129 a č.j. 6 As 207/2014 – 36.

Obdobně lze odkázat i na ustálenou judikaturu Soudního dvora Evropské unie: „Konečně je třeba předkládajícímu soudu připomenout, že cíl právní úpravy nelze obejít rozdělením záměrů a že nezohlednění jejich kumulativního účinku nesmí mít za praktický následek skutečnost, že všechny záměry uniknou povinnosti posouzení, když jako celek mohou mít významný vliv na životní prostředí ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 85/337“ (viz v tomto smyslu rozsudek C-392/96, Commission v. Ireland, paragraphs, 76, 82; C-142/07, Ecologistas en Acción-CODA, paragraph 44 ; C-205/08, Umweltanwalt von Kärnten, paragraph 53; Abraham and Others, paragraph 27; C-275/09, Brussels Hoofdstedelijk Gewest and Others, paragraph 36).

Za zmínku zde stojí, že oznamovatelem původního záměru v podobě *en bloc* byl Obecní úřad Čestlice (IČ: 00240125) a míra koordinace a kooperace mezi představiteli obce Čestlice a developerem přesahuje běžnou míru konfliktu zájmů. V developerských projektech většího rozsahu je běžné, že se ho na straně developera účastní z důvodů vyhýbání se placení

daní, zakrývání vlastnických vazeb apod. větší počet právně zdánlivě nezávislých subjektů, které jsou spojeny přes personální a majetkové vazby, aniž by se jednalo o majetkové účasti mezi jednotlivými subjekty. V důsledku vlastnictví pozemků členy zastupitelstva obce Čestlice v KZ Čestlice jih je nutné Obec Čestlice považovat za součást investiční skupiny developera zóny. Například Mgr. Roman Kabelka a Ing. Bedřich Brtek jsou členy Zastupitelstva obce Čestlice a jsou současně i vlastníky pozemků v KZ Čestlice jih. Konkrétně se jich týkala změna č.1 ÚP Čestlic, v jejímž důsledku došlo ke značnému zhodnocení těchto pozemků (např. p.č. 332/58 a 332/59), jelikož byly převedeny ze zemědělské půdy na zastavitelnou plochu.⁵

6. Rozpor s územně plánovací dokumentací

Dle ustanovení § 90 písm. a stavebního zákona: „*V územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu a) s vydanou územně plánovací dokumentací,*“

Dle územního plánu obce Čestlice⁶ není s výjezdem na ulici Říčanská uvažováno a změna stavby je umístěna na ploše ZO (zeleň ochranná a izolační), kde je pouze jako přípustná funkce uvedeno využití pro liniové stavby sítě technického vybavení a liniové stavby nezbytných pozemních komunikací, a v ploše WT3 (plocha pro technickou infrastrukturu).

Odvolatel tvrdí, že žadatel nedoložil, že se jedná o nezbytnou pozemní komunikaci. Nezbytností komunikace se ve vydaném rozhodnutí nezabýval ani stavební úřad. Odvolatel trvá na tom, že uvedenou komunikaci nelze považovat za nezbytnou, protože původní územní rozhodnutí bylo vydáno na komunikaci bez této změny spočívající v propojení slepé komunikace s ulicí Říčanská. Pokud by byla bývala nezbytná, logicky by o ní investor žádal již před vydáním původního územního rozhodnutí, protože by se bez ní neobešel.

Stavební úřad na str. 4 svého rozhodnutí uvádí: „*Umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, neboť je změna stavby umístěna na ploše ZO (zeleň ochranná a izolační), kde je přípustná funkce pro liniové stavby sítě technického vybavení a liniové stavby nezbytných pozemních komunikací, a v ploše WT3 (plocha pro technickou infrastrukturu).*“ Odvolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když se stavební úřad vůbec nevypořádává se skutečností, zda se jedná o komunikaci skutečně nezbytnou.

Odvolatel navíc tvrdí, že stavba je zcela v rozporu s územním plánem, protože se nejedná o komunikaci nezbytnou.

⁵ Při schvalování Změny č. 1 na zasedání dne 27. 9. 2016 bylo přítomných 6 zastupitelů, přičemž Roman Kabelka se hlasování účastnil, aniž by nahlásil střet zájmů, jak mu ukládá § 83 odst. 2 zákona o obcích.

⁶ Dostupný na internetu obce Čestlice: <http://www.cestlice-obec.cz/obecni-agenda-uzemni-plan/>

7. Nadlimitní zátěž území – věcně nesprávná a neodůvodněná stanoviska orgánů dotčené správy v rozporu

V lokalitě nesmí být překročeno únosné zatížení území a do nadlimitně zatíženého území nelze novou zatěžující funkci bez dalších kompenzačních opatření vůbec umisťovat. Stavební úřad měl povinnost zabývat se otázkou dodržení či překročení nejvyšších přípustných hodnot znečištění ovzduší nebo hlukové zátěže, a to s ohledem na stávající imisní a hlukové zatížení předmětné oblasti a nepochybné zvýšení zátěže z realizace záměru. Je obecně známou skutečností, že znečištěné ovzduší (zejména částicemi jemného polétavého prachu, na které se navazují další látky jako rakovinotvorný arsen a benzo(a)pyren) a nadlimitní hluková zátěž mají významný negativní vliv na lidské zdraví. To je i důvod, proč jsou pro ně stanoveny hygienické a imisní limity.

U nových záměrů (i jejich změn) je nutno zcela nekompromisně trvat na dodržení a nepřekračování imisních limitů a hlukové zátěže, případně dalšího působení na okolí nad míru stanovenou právními předpisy, a to v kontextu již existujícího pozadí antropogenního původu. V českém právním řádu není právní opora pro to, aby byl odsouhlasen, umístěn a povolen záměr, u něhož je již od počátku spolehlivě dokumentováno, že spolu s již existujícím antropogenním zátěžovým pozadím v lokalitě překročí závazné limity nebo jejich již existující překračování dále zvýší.

Veškeré navrhované zásahy v území musí být provázeny přesvědčivým důkazem toho, že jejich uskutečněním nedojde k překročení přípustné míry zatěžování a znečišťování prostředí, tedy k nadlimitní zátěži území. Pokud již objektivně v důsledku lidské činnosti existuje v daném území nadlimitní zátěž, tedy protiprávní stav, pak je nutno u navrhovaného zásahu přesvědčivě prokázat, že provedením záměru nedojde ani v minimální míře k přitížení nadlimitní zátěže nebo bude zajištěn pokles zátěže pod předepsané mezní hodnoty - limity. Bez takového důkazu je odsouhlasení, umístění nebo povolení záměru nezákonné, ba protiústavní a příslušné dotčené orgány i stavební úřady, jež mají hájit vymezené veřejné zájmy, závažným způsobem porušují zákon a jednají hrubě chybně (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j.:1As 135/2011 - 246 ze dne 30.1. 2012 a č.j. 9 As 28/2012 - 135 ze dne 1.2. 2013 *„je-li řada staveb umísťovaná do území, v němž jsou hlukové limity překročeny, nelze argumentovat tím, že každá jednotlivá stavba představuje jen nevýznamný, byť měřitelný přírůstek již stávající hodnoty hluku.“*).

Z našeho pohledu nelze posuzovat změny na předmětné páteřní komunikaci KZ Čestlice jih odděleně od vlivů, které bude mít na životní prostředí objem osobní automobilové dopravy na této komunikaci. Z toho titulu pak není možné posuzovat pouze komunikaci jako takovou, nýbrž i všechny zásadní změny v celém projektu zóny, které mají podstatný dopad na objem dopravy na inkriminované komunikaci. V důsledku častých změn v tomto záměru není celkový objem dopravy odvolateli znám.

V tzv. *Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 1 územního plánu Čestlic na životní prostředí* (viz příloha 5) se píše na str. 20 doslova: „Dle provedených výpočtů lze konstatovat, že na fasádách chráněných objektů obce Průhonice (nejbližší obytná zástavba ke komerční zóně Čestlice JIH) situovaných v blízkosti dálnice D1 a nechráněných stávajícím zemním valem jsou v současné době ekvivalentní hladiny akustického tlaku A z automobilové dopravy překračovány, ...“ a na str. 21 : „V souvislosti s existencí komerčních objektů v Čestlicích však je generována doprava, která působí jako zdroj hluku i mimo území Čestlic. Jako nejvíce problematické se jeví komunikace III/0039 v Průhonicích⁷ a III/00311 v Dobřejovicích a jedná se zejména o osobní dopravu.“

Obdobné překročení limitů hluku vyplývá z Hlukové studie, která byla podkladem pro zjišťovací řízení⁸ (str. 11). Limity hluku v noci jsou přitom překročeny v bodech 1-4 pro stavby Říčanská č.p. 456, Pod Valem č.p. 851, 853, 811, tj. pro stavby, které bezprostředně sousedí se změnou stavby – propojením na silnici Říčanská a které budou nejvíce zasaženy nárůstem dopravy způsobené tímto propojením. V této hlukové studii byly navíc uvažovány situace v dané lokalitě pro období návrhu ÚP SÚ hl. m. Prahy pro rok 2040, kdy jsou předpokládány nižší intenzity dopravy ve sledovaném úseku dálnice D1 než v současné době. Dále je ve výpočtech použita hodnota objemu generované dopravy z komerční zóny ve výši 6 800 voz./den v jednom směru. Podle textové části změny č. 1 územního plánu Čestlice v době očekávané realizace komerčních areálů na ploše Z12c, tj. kolem roku 2019 - 2020 lze však očekávat vyšší intenzitu dopravy, než je uvedena ve výpočtech (došlo ke zpřesnění objemu generované dopravy z 6 800 na cca 9 500 voz./den v jednom směru).

Stavební úřad Říčany v napadeném rozhodnutí uvádí, že „*Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 1 územního plánu Čestlice na životní prostředí nelze vztahovat na projednávaný stavební záměr, který je pouze dílčí změnou již vydaného ÚR a samotné umístění změny komunikace nemůže vyvolat znatelné navýšení hlukové zátěže v místě. K záměru se dle § 90 písm.e) stavebního zákona kladně vyjádřil dotčený orgán KHS. Námitka je proto nedůvodná.*“

Zde opět opakujeme, že posuzovat samotnou změnu komunikace bez důsledků dopravy, která se na ní bude pohybovat, nedává smysl a je třeba brát v úvahu nejen dnes povolené záměry, nýbrž celou KZ Čestlice jih. Je evidentní, že po předmětné komunikaci budou jezdit i vozidla z celé KZ Čestlice jih, tzn. i z dalších fází projektu budovaných dle změny č. 1 ÚP Čestlic, vyhodnocení vlivu této změny na ŽP je tedy třeba brát v úvahu.

Je evidentní, že citované vyhodnocení se vztahuje přímo k dané věci, protože referenční body 1, 2 a 21 se nacházejí přímo na ulici Říčanská (viz obr. na str. 19), pár desítek metrů od vyústění komunikace, které je povoleno zde napadeným ÚR. Právě v těchto bodech

⁷ Ulice Říčanská – pozn. aut.

⁸ Dostupná zde: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1608

jsou hlukové limity překročeny, a proto sem další dopravu v objemu deseti tisíc vozidel denně přivádět nelze.

Krajská hygienická stanice ve svém souhlasném závazném stanovisku č.j. KHSSC 1172/2016, sp. zn. S-HSHMP 1172/2016 ze dne 8. 1. 2016 (příloha 4) se s hlukovou zátěží vůbec nevypořádává. Závazné stanovisko není podloženo podrobným zkoumáním aktuálního hlukového pozadí, přestože jde o lokalitu vysoce nadlimitně zatíženou provozem na pozemních komunikacích (D1, Říčanská), nezvažuje současné intenzity dopravy ani předpokládaný vývoj dopravy po realizaci všech záměrů předpokládaných v území (Komerční zóna Čestlice Jih). Dotčený orgán výše uvedené souvislosti vůbec nezvažoval, podle všeho ani neznal skutečné aktuální hlukové zatížení v lokalitě a zjevně nevycházel z žádné aktuální hlukové studie nebo jiného odborného podkladu. Mimo to se vůbec nezabývá celkovou zátěží území a vlivem realizace záměru (vzduchotechnika a související vnitroareálová doprava) na zdraví dlouhodobých rezidentů žijících v okolí stavebního záměru. Závazné stanovisko krajské hygienické stanice je navíc neaktuální, protože bylo vydáno před schválením změny č. 1 územního plánu Čestlice, která rozšiřuje komerční zónu Čestlice o další velmi rozsáhlé území, které bude znamenat další nárůst dopravy na komunikaci řešené napadeným rozhodnutím.

Odvolatel proto tvrdí, že závazné stanovisko je nedostatečně odůvodněné, v rozporu se zásadou materiální pravdy a se zákonem, chybí podklady informující přesvědčivě o aktuálním stávajícím hlukovém zatížení lokality, tedy hluková studie. Není tedy bezpečně zjištěno, zda již nedošlo k překročení únosného hlukového zatížení nebo zda k němu nedojde provozem a užíváním předmětné změny stavby, případně obou fází záměru. Dotčený orgán měl hlukovou studii požadovat, aby dostal svým povinností při ochraně svěřeného veřejného zájmu a aby bylo rozhodováno v souladu se zásadou materiální pravdy.

V dnešní situaci překročených hygienických limitů proto nelze povolit připojení dalších výjezdů na ulici Říčanská a/nebo přivádění další dopravy do její blízkosti, což by vedlo v rozporu s výše uvedenou judikaturou i požadavky zákonů k dalšímu překročení zákonných limitů hluku.

Rozptylová studie⁹ předložená ke zjišťovacímu řízení na str. 7 uvádí: „Pro stanovení požadovaných imisních koncentrací jsou výše uvedeny naměřené hodnoty imisí na nejbližší imisní stanici v Praze 4 - Libuši, výsledky z Generální rozptylové studie Středočeského kraje, výsledky z modelového zpracování imisních koncentrací na území hlavního města Prahy (model ATEM) a vymezených OZKO.

Na základě dostupných informací z těchto zdrojů můžeme konstatovat, že v zájmové lokalitě je epizodicky, v období se zhoršenými rozptylovými podmínkami, překračován krátkodobý imisní limit pro částice PM10, ostatní imisní limity jsou plněny.

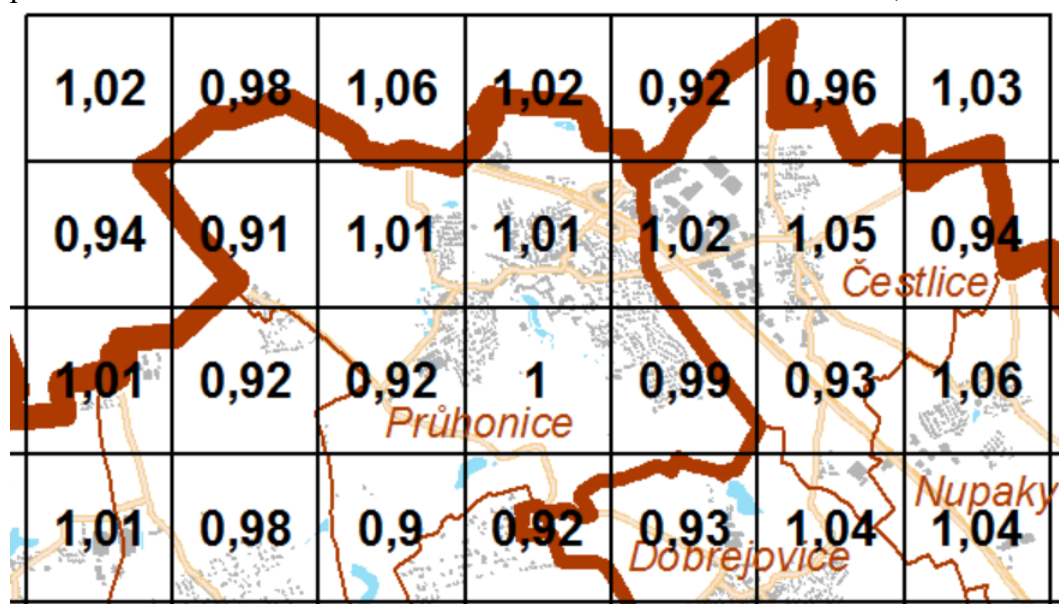
⁹ Dostupná zde: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC1608

Dle odborného odhadu vycházejícího z výše uvedených zdrojů můžeme odhadnout stav imisního pozadí v zájmové oblasti následovně:

- oxid dusičitý (NO₂) – maximální hodinová koncentrace: 150 - 170 µg/m³
- oxid dusičitý (NO₂) – průměrná roční koncentrace: 25 - 35 µg/m³
- částice PM₁₀ - 36. hodnoty nejvyšší denní koncentrace: 45 - 55 µg/m³
- částice PM₁₀ – průměrná roční koncentrace: 20 - 30 µg/m³
- částice PM_{2,5} – průměrná roční koncentrace: 15 - 20 µg/m³
- benzen – průměrná roční koncentrace: 1,0 – 1,5 µg/m³“

Z výše uvedeného je zřejmé, že je překračován limit pro znečištění PM 10 a není vůbec řešen limit pro benzo(a)pyren, k tomu viz níže. Rozptylová studie na str. 14 dále uvádí: „Výsledné hodnoty modelování příspěvku provozu na nové komunikaci k nejvyšším denním imisním koncentracím činí 0,2 - 4 mg/m³, v místě nejbližší obytné zástavby potom nejvýše 1,21 mg/m³. Přestože se jedná o příspěvky relativně malé, mohou se v rozptylově méně příznivých letech podílet na překračování krátkodobého imisního limitu.“

Hodnota pětiletého průměru z let 2011-2015 pro benzo(a)pyren dle údajů poskytovaných ČHMÚ¹⁰ překračuje v inkriminovaném prostoru nájezdu na ulici Říčanská imisní limity podle zákona o ochraně ovzduší 201/2012 Sb. (1,0 ng/m³)¹¹ a tento limit je překračován i na většině rezidenčních částí obcí Průhonice a Čestlice, viz obr.:



Je bohužel evidentní, že objem dopravy v předpokládaných počtech 10 tis. vozidel v jednom směru denně může popsanou situaci s překročenými imisními limity pouze dále zhoršit.

¹⁰ http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/ozko/15petileti/png/stredocesky_CZ.html

¹¹ http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/info/limity_CZ.html

Stanovisko orgánu ochrany ovzduší k napadenému rozhodnutí nebylo stavebním úřadem odvolateli zpřístupněno z důvodu odmítnutí nahlížení do spisu. Odvolatel nicméně tvrdí, že v dnešní situaci překročených limitů znečištění ovzduší nelze povolit připojení dalších výjezdů na ulici Říčanská a/nebo přivádění další dopravy do její blízkosti, což by vedlo v rozporu s výše uvedenou judikaturou i požadavky zákonů k dalšímu překročení zákonných limitů.

V průběhu územního řízení nebylo prokázáno, že předmětná stavba (ne)může negativním způsobem ovlivnit kvalitu ovzduší a hlukovou zátěž v dotčeném území, resp. zhoršení životního prostředí stávajících obyvatel – a to zejména v souvislosti se zhoršením dopravní situace v lokalitě, navedením další dopravy na ulici Říčanská nebo do její blízkosti.

Tímto postupem stavebního úřadu a žadatele byl porušen jak § 12 a 13 zákona č. 17/1992 Sb., tak § 18 odst. 1 a § 19 odst. 1 písm. c) a m) stavebního zákona, zákon o ochraně ovzduší a zákon o ochraně veřejného zdraví. Tím byla zároveň porušena ústavně zaručená práva odvolatele a jejich členů na ochranu zdraví, soukromí a na příznivé životní prostředí, k jejichž ochraně citovaná ustanovení zákonů směřují. Zároveň bylo porušeno i právo odvolatele b) na ochranu vlastnictví. Popsaný postup stavebního úřadu je dále v rozporu se zásadou zákonnosti (§ 2 odst. 1 správního řádu), zásadou minimalizace zásahů do práv a zájmů (§ 2 odst. 3 správního řádu) a zásadou souladu s veřejným zájmem (§ 2 odst. 4 správního řádu) a zasahuje tak do práv odvolatele.

8. Rozpor se Strategickým plánem obce Průhonice

Klíčovým cílem „Strategického plánu rozvoje obce Průhonice do roku 2025“ je „snížení tranzitní dopravy v obci“. Napadené rozhodnutí připojí další komunikace na ulici Říčanská a tím zvýší objem dopravy na této komunikaci. Napadené rozhodnutí je proto v rozporu s tímto cílem deklarovaném v zájmu občanů a obyvatel obce Průhonice, kteří by byli novým vyústěním předmětné komunikace významně dotčeni.

9. Nevypořádání námitek

Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu stanoví náležitosti odůvodnění rozhodnutí: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“

Odvolatel uplatnil svoje námítky dne 30. 1. 2017. Ve svých námitkách mimo jiné tvrdil následující skupiny rozporů:

- Neposouzení záměru jako celku

Stavební úřad se při vypořádání námítky omezil na konstatování, že nebylo možné posoudit tento záměr jako celek z důvodu vymezení části lokality jako rezervy v územním plánu. Toto vypořádání jednak není věcně pravdivé, protože posouzení záměru v procesu EIA není nijak vázáno na schválení v územním plánu nebo vymezení v územním plánu jako zastavitelné plochy (a nikoliv rezervy). Toto vypořádání navíc zcela opomíjí fakt, že část lokality byla územním plánem vymezena jako zastavitelná a bylo by ji možné tedy posuzovat společně, i pokud by byly výše uvedené hypotézy stavebního úřadu pravdivé. Navíc přezkum zákonnosti a správnosti procesu EIA je předmětem územního řízení (dříve ani není možný), což je opět v rozporu s vypořádáním námítky stavebním úřadem na str. 8 („*Stavební úřad uvádí, že proces EIA je veřejný a spolek měl možnost se jej účastnit a namítat jeho nezákonnost. Pokud tak neučinil a následně zpochybňuje platnost vydaných závěrů zjišťovacích řízení, hodnotí to stavební úřad jako účelové. Námítka je nedůvodná.*“). Bez celkového posouzení záměru nejsou jednak zřejmé a zhodnocené kumulativní a synergické vlivy změny stavby v napadeném rozhodnutí a nelze ani kvalifikovaně odhadnout intenzitu dopravy na změně stavby.

- Nezohlednění překročených hygienických limitů

Odvolatel namítal překročení hygienických limitů, které je zřejmé z Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 1 územního plánu Čestlice. Stavební úřad tuto námítku odmítl na str. 8 jako nedůvodnou s tím, že uvedené nelze vztahovat na projednávaný stavební záměr, který je pouze dílčí změnou již vydaného ÚR a samotné umístění změny komunikace nemůže vyvolat znatelné navýšení hlukové zátěže v místě. Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu: „*Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.*“ Stavební úřad byl tedy povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu na příznivém životním prostředí, logickém uspořádání funkcí v území, nevystavování obyvatel nadměrné zátěži, atd. Stavební úřad tuto svoji zákonnou povinnost nedodržel, protože se odmítl zabývat tvrzením o překročených hygienických limitech. Konstatování, že změna vedení komunikace nemůže vést k navýšení hlukové zátěže v místě, je jednak nepodložené provedeným řízením a navíc je i zjevně věcně nesprávné, protože právě propojení komunikace místo jejího ukončení slepým obratištěm povede k nárůstu dopravní zátěže v nejintenzivněji zasažené části obytné zástavby.

V této souvislosti odvolatel odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 88/2008, podle kterého cit.: „*procesní práva žalobce v sobě zahrnují i právo na to, aby se správní orgány s jejich námítkami i odvolacími důvody řádně vypořádaly; jinak by procesní právo účasti v řízení bylo zcela ‚holé‘ a čistě formální, a bylo by tak okleštěno do té míry, že by se stalo vyprázdněným pojmem.*“

Navrhované důkazy:

- *námítka odvolatele (součástí spisu)*

10. Rozpor s požadavky na využívání území

Požadavky na využití území jsou upraveny ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Stavebník je povinen splnit níže uvedené povinnosti (nebo si v případech, kdy to vyhláška umožňuje zajistit výjimku z těchto povinností). Stavební úřad je povinen tyto povinnosti kontrolovat. Odvolatel tvrdí, že některé z těchto povinností nebyly dodrženy.

- obecný požadavek na využití ploch § 20 (*V souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území je obecným požadavkem takové vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umístování staveb na nich, které nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území.*)

11. Rozpor s ustanovení § 3 správního řádu

Podle ustanovení § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v takovém rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byl úkon správního orgánu úkonem v souladu s požadavky obsaženými v § 2 s. ř., tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání.

Odvolatel tvrdí, že stavební úřad nedostatečně zjistil skutkový stav a porušil tak povinnost dle § 3 správního řádu zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.

12. Nevymezení účastníků řízení

Ustanovení § 69 odst. 2 správního řádu jsou upraveny náležitosti rozhodnutí, mezi něž patří i *v písemném vyhotovení rozhodnutí se uvedou jména a příjmení všech účastníků.*

Napadené rozhodnutí však v rozporu s tímto požadavkem nevymezuje jako účastníka odvolatele. Napadené rozhodnutí je proto v rozporu s požadavky ustanovení § 69 správního řádu.

III. Závěr

Ze shora uvedených důvodů, zejména s ohledem na nevypořádání námitek a znepřístupnění spisu stavebním úřadem, absenci vyhodnocení vlivů na ŽP jak napadené změny, tak i celého záměru ve známém rozsahu a aktuálnímu stavu životního prostředí v dané lokalitě, odvolatel navrhuje odvolacímu orgánu, aby rozhodnutí o změně umístění stavby komunikace a inženýrské sítě Čestlice č.j.: 8812/2017-MURI/OSÚ/00029, sp. zn.: 99187/2016/Ma ze dne 15. 3. 2017 zrušil v plném rozsahu a řízení zastavil.

Ing. Samuel Burian

Předseda spolku Krajina pro život
(IČO: 27020886)
Růžová 388
252 43 Průhonice

Přílohy:

1. *Napadené rozhodnutí*
2. *Emailová komunikace odvolatele se stavebním úřadem*
3. *Stanovisko KUSK č. 005089/2016/KUSK ze dne 2.2.2016*
4. *Stanovisko Krajské hygienické stanice*
5. *Vyhodnocení vlivů návrhu změny č. 1 územního plánu Čestlic na životní prostředí*